

29 чэрвеня а. Вальдэмар Слота, пробашч парафіі Перамянення Пана ў Вялікай Бераставіцы, адзначае 25-ую гадавіну святарскіх пасвячэнняў. Юбілейная дата – не толькі нагода, каб падзякаваць за гэты дар, але таксама прычына для засяроджання над веліччу і абавязкамі, якія з яго вынікаюць. У сённяшнім нумары “Слова Жыцця” юбіляр расказвае пра сваю паслугу на ніве Пана. – **Часта гавораць, што нявызнаныя шляхі Божыя, якімі Ён нас вядзе. Адных захоплівае для той ці іншай паслугі (святарскай, урачэбнай, настаўніцкай) паступова і спакойна, іншых – раптоўна і абсалютна нечакана. А. Вальдэмар, якім чынам Вы распазналі сваё пакліканне і адкрылі сэрца на заклік Пана?**

– Гэта быў доўгі, дастаткова складаны, але прыгожы шлях. Пасля школы я скончыў тэхнікум і, маючы 21 год, вырашыў, што пайду ў семінарыю, каб распазнаць сваё пакліканне, зразумець, ці прывільны шлях выбіраю. Я перажыў глыбокія змены: зарыентаваўся на новае жыццё, якое паступова пазнаў і выбраў як сваё, як дар Хрыста для мяне. У выніку, 29 чэрвеня 1994 года абп Юзаф Кавальчык усклаў на мяне рукі, і я атрымаў сакрамант святарскага пасвячэння. †

– **Вы належыце да Кангрэгацыі Найсвяцейшага Адкупіцеля. Чаму выбар упаў на айцоў рэдэмптарыстаў?**

– Паходжу з поўдня Польшчы. Недалёка ад маёй роднай мясцовасці знаходзіцца санктуарый Маці Божай Тухаўскай. Раз на год, а нават і часцей, мы прыязджалі ў Меншую Базіліку, каб пакланіцца Маці Міласэрнасці. Адпуст у гэтай парафіі трывае 9 дзён і з’яўляецца сапраўды велічнай падзеяй. Я сустрэкаў там місіянераў, якія прамаўлялі цудоўныя канферэнцыі, казанні. Ужо тады я зацікавіўся місійнай працай. Вырашыў стаць айцом рэдэмптарыстам з-за харызмы кангрэгацыі, што ўдзельнічае ў місіі Касцёла, які, будучы паўсюдным сакрамантам збаўлення, па сваёй прыродзе з’яўляецца місійным. Робіць гэта, з запалам абвяшчаючы Евангелле, выходзячы насустрач неадкладным патрэбам вернікаў.

– **Айцы рэдэмптарысты на працягу многіх гадоў актыўна працуюць на місійным полі ў Беларусі. Калі Вы прыехалі сюды з духоўнай паслугай?**

